

TTB 0584
GA-LA-TI 2:1-14

TỪNG TRẢI CỦA PHAO-LÔ VỚI CÁC SỨ ĐỒ Ở GIÊ-RU-SA-LEM VÀ VỚI PHI-E-RƠ

Thưa các bạn,

Hôm nay chúng ta đến phần thứ hai trong thư tín Phao-lô viết cho các hội thánh Ga-la-ti, trong phần đoạn này Phao-lô nói đến một số việc riêng tư. Chúng ta đã biết khi tìm hiểu trong đoạn một, Chúa Giê-xu Christ đã truyền Tin lành trực tiếp cho Phao-lô. Tin lành mà Phao-lô nhận có giống với Tin lành mà các sứ đồ khác trực tiếp nhận nơi môi miệng của Chúa Giê-xu, khi Ngài còn sống trên thế gian không? Chúng ta sẽ thấy chỉ có một Tin lành và từng trải của Phao-lô với các sứ đồ ở Giê-ru-sa-lem. Chúng ta cũng thấy sự truyền đạt Tin lành và thấy hội thánh tại Giê-ru-sa-lem chuẩn nhận Tin lành mà Phao-lô rao giảng.

TỪNG TRẢI CỦA PHAO-LÔ VỚI CÁC SỨ ĐỒ Ở GIÊ-RU-SA-LEM.

Ga-la-ti 2:1

1 Sau đó mười bốn năm, tôi lại lên thành Giê-ru-sa-lem với Ba-na-ba, có đem Tít cùng đi nữa.

Phao-lô ăn năn quy đạo vào khoảng năm 35 Sau Công Nguyên. Con số 14 năm có thể tính từ ngày ông ăn năn quy đạo. Do đó chuyến đi thăm này không phải là chuyến thăm đầu tiên của ông. Rất có thể Phao-lô thực hiện chuyến thăm thứ nhất sau khi quy đạo vào năm 38, và nhiều chuyến thăm khác nữa sau đó, xin xem trong Công vụ 9:26-30

26 Sau-lơ tới thành Giê-ru-sa-lem rồi, muốn hiệp với các môn đồ; nhưng hết thấy đều nghi sợ người, không tin là môn đồ. 27 Ba-na-ba bèn đem người đi, đưa đến các sứ đồ và thuật lại cho biết thể nào dọc đường Chúa đã hiện ra và phán cùng người, lại thể nào người đã giảng dạy cách bạo dạn về danh Đức Chúa Jêsus tại thành Đa-mách. 28 Từ đó, Sau-lơ tới lui với môn đồ tại thành Giê-ru-sa-lem, 29 và nhân danh Chúa mà nói cách dạn dĩ. Người cũng nói và cãi với những người Hê-lê-nít; nhưng bọn này tìm thế để hại mạng người.

Sau khi ăn năn quy đạo, Phao-lô đã dành nhiều năm để chuẩn bị cho chức vụ mà Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông, giai đoạn chuẩn bị này bao gồm thời gian ông sống riêng biệt với Đức Chúa Trời (Ga-la-ti 1:16-17), cũng như thời gian bàn bạc và tiếp xúc với nhiều Cơ-đốc-nhân khác. Người hầu việc Đức Chúa Trời trong thời nay cũng cần có thì giờ chuẩn bị cho chính mình, nhất là cần có cơ hội học lời Chúa, tương giao với Chúa, học tập kinh nghiệm thực hiện công tác.

Thật là một vấn đề hệ trọng khi Phao-lô đem Tít cùng lên thành Giê-ru-sa-lem. Ông Tít là một mục sư trẻ và là người ngoại. Tôi tin rằng, đây là buổi hội nghị lớn nhất đầu tiên được ghi lại sách Công vụ các sứ đồ 15. Vấn đề cần được giải quyết là con người được cứu bởi ân điển hay là con người nên ở dưới luật pháp Môi-se. Phao-lô đem Tít đến Giê-ru-sa-lem như là một trường

hợp điển hình để trình bày trước hội nghị. Tít không được làm phép cắt bì. Vì vậy Tít có bị buộc phải làm phép cắt bì không? Điều này đã trở nên một vấn đề quan trọng.

Các bạn để ý thấy rằng, những người Giu-đa ở hội thánh Giê-ru-sa-lem muốn đặt những người tin Chúa Giê-xu Christ nên ở dưới luật pháp Môi-se. Tất cả những người ở hội thánh Giê-ru-sa-lem đều phải như vậy hết. Nhiều người trong số họ đi đến đền thờ để thờ phượng. Nơi đó trở thành nơi nhóm họp của Cơ-đốc-nhân. Phao-lô và Ba-ba-ba đến đó để nói cách chánh thức liên hệ đến vấn đề luật pháp và ân điển.

Ga-la-ti 2:2

2 Tôi vẫn theo lời tỏ ra mà lên đó, phô bày Tin Lành mà tôi đã giảng trong người ngoại đạo ra cho anh em; lại phô bày riêng cho những kẻ có danh vọng hơn hết, kể sự chạy của tôi trước kia và bây giờ hóa ra vô ích chẳng.

Phao-lô nhận thức rằng, nếu ông giảng một Tin lành khác với Tin lành mà các sứ đồ đã giảng, thì Phao-lô đã làm điều gì sai trật. Phao-lô thừa nhận rằng: Nếu tôi đã giảng một Tin lành khác thì tôi đã sai lầm. Tôi làm việc luống công. Tôi đã được dạy dỗ sai, và được cung cấp tin tức sai lầm. Vì thế Phao-lô đi đến Giê-ru-sa-lem để truyền đạt Tin lành và giải bày cho các sứ đồ tại đó.

Ga-la-ti 2:3- 4

3 Dầu Tít, kẻ cùng đi với tôi, là người Gò-réc, cũng không bị ép phải cắt bì.

4 Chúng tôi đã làm như vậy, vì có mấy người anh em giả, lén vào trong vòng chúng tôi, để rình xem sự tự do mà chúng tôi được trong Đức Chúa Jê-sus Christ, đặng bắt chúng tôi làm tôi mọi.

Có một vài nơi khi Phao-lô đang giảng có người giả mạo vào trong hội thánh. Họ không phải là những người tin Chúa chân thật. Họ đến để dò xét về sự tự do mà những người tin nhận đã có trong Đấng Christ. Họ thấy Tít là một mục sư trẻ, người Hy-lạp và Phao-lô đã không buộc anh ta làm phép cắt bì. Vì thế hội thánh Giê-ru-sa-lem quyết định thế nào về anh ta? Phao-lô nói: "Họ đã không buộc Tít phải làm phép cắt bì. Họ đã không lắng nghe các anh em giả dối. Nếu họ đã lắng nghe, chúng ta bị đặt trở lại trong sự nô lệ dưới luật pháp Môi-se hơn là hưởng sự vui mừng bởi Đức Thánh Linh và tự do trong Đấng Christ."

Ga-la-ti 2:5

5 Chúng tôi không nhường họ một giây phút nào, chối chẳng chịu thuộc dưới quyền họ, hầu cho lẽ thật của Tin Lành được vững bền trong anh em.

Phao-lô đứng vững vàng chống lại anh em giả dối. Phao-lô nói rằng, Tít đã không cần phải làm phép cắt bì. Anh ta cũng giống như bao nhiêu người tin nhận khác, anh ta được cứu bởi đức tin, và không cần phải nhờ vào việc giữ luật pháp Môi-se. Tít không cần phải giữ theo luật pháp Môi-se để được sự cứu rỗi. Đây là lập trường vững vàng của Phao-lô.

Tôi nhận thấy có nhiều tôn giáo hiện nay cố đặt ra nhiều điều luật và giới cấm để cho những người vào tôn giáo của họ giữ theo để được cứu rỗi, xin quý vị lưu ý rằng không một ai có thể giữ trọn vẹn các điều răn và giới luật

này, dầu rằng đó chỉ là giới luật con người đặt ra. Cho nên nếu như quý vị nghĩ rằng quý vị cố gắng giữ giới luật của tôn giáo để được cứu rỗi, quý vị sẽ bị thất vọng.

Ga-la-ti 2:6

6 Còn như những kẻ mà người ta tôn trọng lắm, (trước kia là kẻ thế nào, thì chẳng can dự gì với tôi, Đức Chúa Trời không tây vị ai hết), tôi nói, những kẻ đó dầu tôn trọng lắm, cũng chẳng làm cho tôi thêm ích chút nào.

Phao-lô nói rằng, ông đã ngồi xuống và nói chuyện cùng với các sứ đồ. Phao-lô nói rằng, các sứ đồ này đã không có thêm vào bất cứ điều gì mà Phao-lô đang rao giảng. Phao-lô đang giảng về ân điển của Đức Chúa Trời và các sứ đồ cũng giảng về ân điển của Đức Chúa Trời. Các sứ đồ và Phao-lô đều đồng ý nhất trí với nhau. Tất cả đều giảng cùng một Tin lành. Đây là điều tốt lành.

Ga-la-ti 2:7

7 Trái lại, họ thấy sự giảng Tin Lành cho kẻ không chịu phép cắt bì đã giao cho tôi, cũng như sự giảng Tin Lành cho người chịu phép cắt bì đã giao cho Phi-e-rơ vậy,

Xin chúng ta hiểu rằng không có hai Tin lành, dầu rằng do Phi-e-rơ giảng hay là do Phao-lô giảng. Cả hai sứ đồ này hoàn toàn nhất trí với nhau. Tin lành đều đến với những người chịu cắt bì và những người không chịu cắt bì. Phao-lô được kêu gọi giảng Tin lành cho những người không chịu cắt bì, tức là người ngoại, những người thuộc các dân tộc nước ngoài. Trong khi đó sứ đồ Phi-e-rơ được kêu gọi đi đến với các anh em Do-thái của mình là những người chịu phép cắt bì.

Ga-la-ti 2:8

8 vì Đấng đã cảm động trong Phi-e-rơ để sai người làm sứ đồ cho những kẻ chịu cắt bì, cũng cảm động trong tôi để sai tôi làm sứ đồ cho dân ngoại,

Bằng chứng rất rõ ràng, xin chúng ta để ý đến kết quả của sự rao giảng Tin lành. Khi Phi-e-rơ rao giảng Tin lành có rất nhiều người tin nhận Chúa Giê-xu và được cứu. Khi Phao-lô rao giảng Tin lành có rất nhiều người tin Chúa Giê-xu và được cứu. Bởi vì cả hai sứ đồ đều giảng cùng một Tin lành.

Điều này đưa cho chúng ta một nền tảng trong cuộc sống hầu việc Chúa hiện nay, cái thước đo thật sự trong khi hầu việc Chúa hiện nay không phải là chức vụ. Cái thước đo thật sự là kết quả của công việc. Dân sự của Đức Chúa Trời chỉ nên ủng hộ công tác nào có kết quả. Nếu công tác không đem đến kết quả, thì không nên ủng hộ.

Ngày nay Đức Chúa Trời dùng nhiều người ra đi để rao giảng Tin lành cho từng vùng hay từng nhóm người, chẳng hạn như có người được kêu gọi đi giảng Tin lành cho người Kinh ở thành phố hay ở nông thôn, cho khu vực miền nam, trung hay miền bắc. Có người được kêu gọi giảng Tin lành cho người dân tộc ở các vùng cao nguyên. Có người được Chúa dùng để giảng Tin lành cho người Việt ở hải ngoại, hay cho một dân tộc khác. Xin chúng ta nhớ là tất cả mọi người đều cần đến với Tin lành cứu rỗi của Chúa Giê-xu.

Ga-la-ti 2:9

9 và nhận biết ân điển đã ban cho tôi, thì Gia-cơ, Sê-pha, Giăng là những người được tôn như cột trụ, trao tay hữu giao kết với chúng tôi, tức là Ba-na-ba và tôi, hầu cho chúng tôi đi đến cùng dân ngoại, còn các người ấy thì đến cùng những kẻ chịu phép cắt bì.

Các sứ đồ ở Giê-ru-sa-lem chấp nhận chức vụ sứ đồ của Phao-lô. Với cụm từ “*Trao tay hữu giao kết với chúng tôi*” là những từ ngữ lớn lao trong Tin lành để diễn tả mức độ cao trong mối quan hệ cá nhân. Nó có nghĩa là chia sẻ những điều trong Đấng Christ.

Ngày nay chúng ta thấy công tác rao giảng Tin lành cho người chưa được cứu là một nhu cầu lớn lao, không một ai hay một nhóm người nào có thể đảm trách được hết, vì thế chúng ta cần hiệp tác với nhau, nắm tay cùng nhau để rao giảng Tin lành, xin chúng ta nhìn đến mục đích tốt lành mà Chúa muốn chúng ta đạt đến.

Ga-la-ti 2:10

10 Các người ấy chỉ dặn dò tôi phải nhớ đến kẻ nghèo nàn, là điều tôi cũng đã ân cần làm lắm.

Sau này Phao-lô trở lại đề cập đến việc lạc quyền để giúp đỡ các thánh đồ nghèo ở Giê-ru-sa-lem, bởi vì hội thánh tại đó đã bị bắt bớ nặng nề và ở trong tình trạng khó khăn. Chính Phao-lô là người bắt bớ hội thánh trước khi ông trở lại với Đấng Christ, bởi thế Phao-lô muốn chính tay ông đem quà cứu trợ đến với hội thánh Giê-ru-sa-lem.

Đây là công tác xã hội. Đây là điều mà nhiều người trong hội thánh phạm lỗi vì thiếu sót thực hiện công tác này. Thánh Gia-cơ nói rất cụ thể trong thư tín của ông, về việc yêu thương cứu giúp người lân cận. Gia-cơ 2:15- 17

15 Ví thử có anh em hoặc chị em nào không quần áo mặc, thiếu của ăn uống hằng ngày, 16 mà một kẻ trong anh em nói với họ rằng: Hãy đi cho bình an, hãy sưởi cho ấm và ăn cho no, nhưng không cho họ đồ cần dùng về phần xác, thì có ích gì chẳng? 17 Về đức tin, cũng một lẽ ấy; nếu đức tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết.

Vì thế các sứ đồ ở Giê-ru-sa-lem nhắc nhở Phao-lô nhớ giúp những người nghèo khổ, và Phao-lô có lòng sốt sắng làm công việc này.

TỪNG TRẢI CỦA PHAO-LÔ Ở AN-TI-ỐT VỚI PHI-E-RƠ

Thưa các bạn, trong phân đoạn nói đến các vấn đề cá nhân liên hệ đến đời sống của Phao-lô, chúng ta biết được từng trải của Phao-lô với Chúa Giê-xu ở A-ra-bi, và từng trải của ông với các sứ đồ ở Giê-ru-sa-lem. Giờ đây chúng ta tìm hiểu tiếp từng trải của Phao-lô ở An-ti-ốt với Si-môn Phi-e-rơ. Tôi thích phân đoạn này.

Hội thánh tại An-ti-ốt phần lớn là người ngoại, dầu rằng có sự pha trộn cả người Do-thái và người ngoại. Chúng ta sẽ không hiểu những điều xảy ra, cho đến khi chúng ta biết cách thức sinh hoạt của hội thánh đầu tiên. Hội thánh thường có buổi tiệc yêu thương liên kết với lễ Tiệc Thánh. Phao-lô nói rất nhiều về đề tài này trong thư Cô-rinh-tô I đoạn 11. Các Cơ-đốc-nhân trong hội

thánh đầu tiên đến dùng buổi ăn thân ái, trước khi họ cùng nhau cử hành lễ Tiệc Thánh. Khi người ngoại được cứu và gia nhập vào hội thánh, một vấn đề khó khăn xảy ra. Trong hội chúng có những người Do-thái không bao giờ ăn thịt đã cúng dâng cho hình tượng. Còn những người ngoại là những người thờ hình tượng trước đây, họ có thói quen ăn thịt đã cúng thần tượng. Người ngoại cũng ăn thịt và các súc vật khác mà luật pháp Môi-se kể là không thanh sạch. Nhưng đối với người ngoại không có sự khác biệt gì, bởi vì họ được lớn lên trong môi trường đó.

Như thế điều gì cần làm để giữ Cơ-đốc-nhân Do-thái khỏi vấp phạm? Tại hội thánh An-ti-ốt người ta lập hai cái bàn ăn: một cái bàn cho người Do-thái, và cái bàn kia cho người ngoại. Phao-lô ăn chung với bàn dành cho người ngoại, dầu rằng Phao-lô là người Do-thái, ông ăn chung với người ngoại bởi vì Phao-lô dạy rằng dầu các bạn ăn thịt hay không ăn thịt cũng không có sự khác biệt gì. Việc ăn thịt không dẫn chúng ta đến với Đức Chúa Trời.

Khi Si-môn Phi-e-rơ đến thăm viếng Phao-lô ở An-ti-ốt, đó là một kinh nghiệm mới cho ông, bởi vì Phi-e-rơ không hề ăn điều gì chẳng sạch. Các bạn có nhớ những gì Phi-e-rơ đã nói với Chúa Giê-xu trên nóc nhà ở Gióp-bê, trước khi ông đi đến nhà Cọt-nây. Phi-e-rơ thấy Khải tượng trời mở ra và một cái túi dòng xuống từ trên cao với các loài vật không thanh sạch. Công vụ 10:9-16.

9 Bữa sau, trong lúc ba người ấy đang đi đường và đã đến gần thành, vừa nhằm giờ thứ sáu Phi-e-rơ leo lên mái nhà để cầu nguyện. 10 Người đói và thèm ăn; khi người ta đang dọn cho ăn, thì người bị ngất trí đi. 11 Người thấy trời mở ra, và có vật chi giống như một bức khăn lớn níu bốn chéo lên, giáng xuống và sa đến đất. 12 thấy trong đó có những thú bốn cẳng, đủ mọi loài, côn trùng bò trên đất, và chim trên trời.

13 Lại có tiếng phán cùng người rằng: Hỡi Phi-e-rơ, hãy dậy, làm thịt và ăn. 14 Song Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng vậy; vì tôi chẳng ăn giống gì dơ dáy chẳng sạch bao giờ. 15 Tiếng đó lại phán cùng người lần thứ hai rằng: Phàm vật chi Đức Chúa Trời đã làm cho sạch, thì chớ cảm bằng dơ dáy. 16 Lời đó lặp lại ba lần; rồi vật ấy liền bị thu lên trên trời.

Phi-e-rơ đã là người tin nhận Chúa Giê-xu một thời gian trước khi ông đến thăm viếng Phao-lô ở An-ti-ốt, nhưng Phi-e-rơ vẫn theo phương cách ăn uống của người Do-thái. Khi Phi-e-rơ đến hội thánh đó, ông thấy bàn ăn của người ngoại và bàn ăn của người Do-thái. Xin các bạn chú ý đến phản ứng của Phi-e-rơ.

Ga-la-ti 2:11- 12

11 Nhưng khi Sê-pha đến thành An-ti-ốt, tôi có ngăn can trước mặt người, vì là đáng trách lắm. 12 Bởi trước lúc mấy kẻ của Gia-cơ sai đi chưa đến, thì người ăn chung với người ngoại; vừa khi họ đã đến thì người lui đứng riêng ra, bởi sợ những kẻ chịu phép cắt bì.

Phao-lô bất bình trước thái độ của Phi-e-rơ vì khi ông đang ăn chung bàn của người ngoại và khi thấy các trưởng lão từ Giê-ru-sa-lem thì ông đứng riêng ra. Phao-lô khó chịu trước thái độ giả dối của Phi-e-rơ.

Ga-la-ti 2:13- 14

13 Các người Giu-đa khác cũng dùng một cách giả dối như vậy, đến nỗi chính Ba-na-ba cũng bị sự giả hình của họ dẫn dụ. 14 Nhưng khi tôi thấy họ không đi ngay thẳng theo lẽ thật của Tin Lành, thì nói với Sê-pha trước mặt mọi người rằng: nếu anh là người Giu-đa, mà ăn ở theo cách dân ngoại, không theo cách người Giu-đa, thì làm sao anh ép dân ngoại phải theo thói Giu-đa?

Thật ra không có gì sai cho Phi-e-rơ ăn ở bàn của người ngoại hay bàn của người Do-thái. Nhưng sau khi đã ăn ở bàn người ngoại và ông sợ những người từ Giê-ru-sa-lem đến thấy, nên Phi-e-rơ đi trở lại bàn ăn của người Do-thái. Qua hành động của Phi-e-rơ nói rằng bàn ăn của người ngoại sai và bàn ăn của người Do-thái đúng.

Giờ đây những người từ Giê-ru-sa-lem đến với họ là những người giữ luật pháp nghiêm khắc, nhưng họ cũng hưởng được đặc ân dưới ân điển. Tôi không có chống đối những người không ăn một số thịt nào đó. Nhưng họ cũng cho tôi tự do để ăn loại thịt nào mà tôi muốn. Có người không ăn một số thịt nào đó vì lý do sức khỏe, nhưng không phải vì lý do tôn giáo. Si-môn Phi-e-rơ đi từ sự tự do trong Đấng Christ trở về với sự ràng buộc trong Do-thái giáo.

Việc Phao-lô khiển trách Phi-e-rơ vì thấy sự trái nghịch của việc giữ luật pháp. Việc người ngoại được cứu bởi ân điển chứ không phải bởi việc giữ luật pháp Mô-i-se. Vì thế không nên bắt người ngoại sống như người Do-thái nữa.

Tuy Phi-e-rơ vốn là một lãnh tụ của hội thánh, ông đã hành động như một người đạo đức giả. Ông hiểu biết nhiều, nhưng lại sợ Gia-cơ và những người khác hiểu sai về mình. Vì thế Phao-lô cần phải nói thẳng với Phi-e-rơ, trước khi hành động của ông gây thêm nhiều tai hại cho hội thánh, nên Phao-lô phản đối Phi-e-rơ cách công khai. Tuy nhiên Phao-lô đã không đến với các lãnh tụ khác của hội thánh, cũng không viết thư cho các hội thánh khác bảo họ chớ noi theo gương Phi-e-rơ. Phao-lô chỉ gặp trực tiếp Phi-e-rơ để phản đối. Nhiều khi các Cơ-đốc-nhân hay các nhà lãnh đạo trong hội thánh ngày nay làm một số điều vấp phạm gây cho một số người khác thoái lui trong đức tin và trong công tác hầu việc Đức Chúa Trời, chúng ta nên chân thành góp ý cách thẳng thắn trong tinh thần xây dựng.

Thân chào quý thính giả, xin tái ngộ cùng quý vị trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau.